

Yüregimin Sahrasında Bırakmalıydım

— Yazan Adam · 30 Ocak 2015

Orjinal boyutu için tıklayın 900x685px.

Aslında

Hiç yazmamalıydım

Ruhumun hicran damlalarını

Yüregimin sahrasında bırakmalıydım

Ne kadar heves ve arzular varsa arınmalıydım

Her şartta ve lahzada en yakınının rızası için çalışmalıydım

Yapamadım

Önce sadece yaşayandım

Sonraları fark ettikçe anlayandım

Her mecrada ibret toplayarak sabırla yaşadım

Dilsiz ve işitmeyen bir can gibi kendi halinde candım

Yüreğimde iman adına ne varsa onu yaşamak için vardım

Hatalarım

Hiç olmaz mı, maksadını aşmaz mı?

Beşer ne yaptığını hesaplamazsa utanır mı?

Yoksa pişkinliğe verip, hayâ ve edebi bırakır mı?

Haysiyet ve itibarını hiç dikkate almadan yaşar mı?

Vasıfsız ve sefil bir vaziyet içinde cemiyet hayatına çıkar mı?

Beşer olmak

Henüz insanlaşmaktan uzak durmak

Adabı muaşeretini hiç talim etmeden yaşamak

İlim ve irfandan, sohbet ve istişareden uzak durmak

Her türlü asabiyet ve şer meziyetleri iftihar bilip kanmak

Hiç kimseye faidesi olmadan ve yalnızca nefsi için çırpınmak

Ne okunan ezanı

Ne kürsüden vaaz eden hocayı

Urbası yamalıklı ve takkeli zavallı bir amcayı

Beli bükülmüş, etrafından imdat bekleyen zavallı nineyi

İçinde korku dolu, ürkek bakışlarıyla boynunu büken bacıyı

Anlamayan, onlarla can olmayan, hevesi için sınır tanımayan

Bilmem ki artık

Meramım kifayet eder mi?

Namazın farz ve vaciplerinden habersiz can küser mi?

Hırs ve hıncını bir ömür taşımış nefis sahibi hidayete erer mi?

Yargılama hakkı olmadığı halde, bunu yapan canlar yeter mi?

Akıl ve irade sahibi olmak, ilim ve irfansızlık içinde felaha erer mi?

Mustafa Cilasun